

Dato: 23. februar 2010
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære sager
J.nr.: 10/01426
Sagsbeh.: DKS
Fil-navn: UUI 124

Besvarelse af spørgsmål nr. 124 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 26. januar 2010 (UUI alm. del – spørgsmål nr. 124).

"Spørgsmål 124

Hvad har ministeren konkret foretaget sig i det seneste år for at indhente oplysninger om behandlingsmulighederne for børn med psykiske problemer i Irak?"

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Svar:

Undersøgelse af behandlingsmulighederne i et givent land, foretages i de konkrete tilfælde, hvor der er ansøgt om humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, og hvor den pågældende ansøger opfylder sygdomskriteriet for meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der efter ministeriets praksis bl.a. kan meddeles humanitær opholdstilladelse til personer, der lider af fysiske og psykiske sygdomme af meget alvorlige karakter ("sygdomskriteriet"), som aktuelt modtager nødvendig sundhedsbehandling for sin meget alvorlige sygdom, og som ikke kan modtage den nødvendige behandling i hjemlandet ("kriteriet om fravær af behandlingsmuligheder i hjemlandet").

Mulighederne for en irakisk ansøgers modtagelse af kvalificeret lægehjælp i Irak, indgår således alene i vurderingen af, om den pågældende kan gives humanitær opholdstilladelse, hvis det er dokumenteret, at den pågældende lider af en så alvorlig fysisk eller psykisk sygdom, at betingelserne for meddelelse af humanitær opholdstilladelse i øvrigt er til stede.

Er sygdomskriteriet opfyldt, og er sygdommen aktuelt behandlingskrævende, undersøger ministeriet som udgangspunkt – normalt via den danske repræsentation i Irak eller via andre kilder – om behandlingsmulighederne er til stede i Irak. Hvis behandlingsmulighederne er til

stede i Irak, gives der normalt afslag på humanitær opholdstilladelse under henvisning til, at ansøgeren kan modtage den nødvendige sundhedsbehandling i sit hjemland.

Såfremt den nødvendige sundhedsbehandling for ansøgerens meget alvorlige behandlingskrævende sygdom er tilgængelig i Irak men alene mod en egenbetaling af en størrelse, som ansøgeren ikke kan forventes at have en reel økonomisk mulighed for at udrede, kan der efter omstændighederne gives humanitær opholdstilladelse. I sådanne tilfælde af en (uforholdsmæssig) høj egenbetaling foretages der i hver enkelt sag en vurdering af den pågældendes økonomiske og sociale situation. I vurderingen indgår den pågældendes erhverv og uddannelse, formueforhold, indtægtsmuligheder og familiemæssige eller sociale netværk m.v.

Det er efter praksis ikke en betingelse, at sundhedsbehandlingen i hjemlandet er af samme karakter som den behandling, der tilbydes i det danske sundhedsvæsen, så længe der foreligger oplysninger fra hjemlandets sundhedsmyndigheder eller andre relevante aktører om, at den pågældende sygdom rent faktisk kan behandles i hjemlandet.